

Umsögn dómnefndar

skv. 4. gr. a laga nr. 15/1998 um dómstóla

**um umsækjendur um embætti dómara sem auglýst var laust til umsóknar
12. september 2013. Sá dómari mun ekki eiga fast sæti við tiltekinn dómstól,
heldur sinna störfum við alla héraðsdómstólana eftir því sem honum kann að
verða úthlutað málum við hvern þeirra í skjóli almennra heimilda dómstólaráðs.**

Dómstólaráð hefur ákveðið að starfsstöð héraðsdómarans verði

við Héraðsdóm Reykjaness, sbr. 15. gr. laga nr. 15/1998.

Reykjavík 29. október 2013

1. Umsækjendur um hið auglýsta dómaraembætti

Með bréfi dags. 3. október 2013 fór innanríkisráðuneytið þess á leit við dómnefnd skv. 1. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998 um dómstóla með síðari breytingum að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjenda um embætti dómara sem auglýst var laust til umsóknar 12. september 2013. Sá dómari mun ekki eiga fast sæti við tiltekinn dómstól, heldur sinna störfum við alla héraðsdómstólana eftir því sem honum kann að verða úthlutað málum við hvern þeirra í skjóli almennra heimilda dómstólaráðs. Dómstólaráð hefur ákveðið að starfsstöð héraðsdómarans verði við Héraðsdóm Reykjaness, sbr. 15. gr. laga nr. 15/1998.

Um embættið sótti Bogi Hjálmtýsson, fulltrúi við embætti sýslumannsins í Hafnarfirði.

Umsögn dómnefndar fer hér á eftir.

2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á

Samkvæmt 2. mgr. 4. gr. a, sbr. 2. mgr. 12. gr. laga nr. 15/1998 skal dómnefnd láta innanríkisráðherra í té skriflega og rökstudda umsögn um umsækjendur um embætti héraðsdómara. Samkvæmt ákvæðinu skal í umsögn dómnefndar tekin afstaða til þess hvaða umsækjandi sé hæfastur til að hljóta embættið, en heimilt er að setja tvo eða fleiri umsækjendur jafna. Á slíkan samanburð reynir ekki í þessu tilviki enda er umsækjandi nú aðeins einn.

Í athugasemdum við 2. gr. frumvarps þess, er varð að 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998, segir m.a. svo: „Við mat á hæfni dómaraefna er til margra atriða að líta, svo sem starfsreynslu á sviði lögfræði, hvort heldur hún er á sviði dómstarfa, málflutnings, annarra lögmannsstarfa, fræðistarfa eða innan stjórnsýslunnar, en almennt verður umsækjandi að hafa til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun og þekkingu. Rétt er einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Almennt verður að telja umsækjanda til tekna að hafa yfir að búa fjölbreyttri starfsreynslu, þótt meta verði það hverju sinni. Dómnefndinni er einnig rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í

störfum sínum og vinnusamur, hvort hann hafi til að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Er í því skyni unnt að líta til fræðirita, reynslu umsækjanda af málflutningi eða þeirra dóma sem umsækjandi kann að hafa samið. Umsækjandi um dómaraembætti verður enn fremur að geta átt góð samskipti við aðra.“

Í lok 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/2008 kemur fram að ráðherra setji að öðru leyti nánari reglur um störf nefndarinnar. Þáverandi dómsmála- og mannréttinda-ráðherra, nú innanríkisráðherra, setti reglur nr. 620/2010 um störf dómnefndar sem fjallar um hæfni umsækjenda um dómaraembætti. Í 4. gr. reglnanna er fjallað um sjónarmið sem nefndin skal byggja mat sitt á og segir þar svo:

„4. gr.

Sjónarmið sem mat dómnefndar skal byggt á.

Í umsögn dómnefndar skal tekin afstaða til þess hvaða umsækjandi eða umsækjendur séu hæfastir til þess að hljóta umrætt dómaraembætti. Dómnefnd skal gæta þess við mat sitt að samræmis sé gætt þannig að jafnræði sé í heiðri haft. Niðurstaðan skal byggð á heildstæðu mati á grundvelli málefnalegra sjónarmiða og skal þar byggt á verðleikum umsækjenda með hliðsjón af menntun og reynslu, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi, eins og nánar greinir m.a. hér á eftir:

1. *Menntun, starfsferill og fræðileg þekking.* Við mat á menntun, starfsferli og fræðilegri þekkingu skal dómnefndin miða við að æskilegt sé að umsækjandi hafi fjölbreytta starfsreynslu á sviði lögfræðinnar, s.s. reynslu af dómstörfum, málflutningi eða öðrum lögmannsstörfum, störfum innan stjórnarsýslunnar eða fræðistörfum. Miðað skal við að umsækjandi hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega þekkingu og menntun. Þá skal litið til þess hvort umsækjandi hefur stundað framhaldsnám.

2. *Aukastörf og félagsstörf.* Dómnefnd ber einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Loks er heimilt að líta til víðtæktrar þátttöku í félagsstarfi.

3. *Almenn starfshæfni.* Við mat á almennri starfshæfni skal litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Æskilegt er að hann

hafi reynslu af stjórnun. Umsækjandi skal hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti.

4. *Sérstök starfshæfni.* Mikilvægt er að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi.

5. *Andlegt atgervi.* Umsækjandi þarf að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð er krafa um að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.“

Í almennum athugasemdum við frumvarp það, er varð að lögum nr. 45/2010 um breyting á lögum um dómstóla, nr. 15/1998, með síðari breytingum (skipan dómara), er áréttað að í öðrum lögum sé einnig að finna ákvæði sem taka verður tillit til við skipun dómara, svo sem í stjórnarsýslulögum, nr. 37/1993, lögum nr. 10/2008 um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla og lögum nr. 70/1996 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

Samkvæmt 1. mgr. 65. gr. stjórnarskrárinnar skulu allir vera jafnir fyrir lögum og í 2. mgr. hennar segir orðrätt: „Konur og karlar skulu njóta jafns réttar í hvívetna.“ Í 1. mgr. 11. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37/1993 er tekið fram að við úrlausn mála skuli stjórnvöld gæta samræmis og jafnræðis í lagalegu tilliti. Ákvæði þetta er áréttað í upphafi 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 620/2010 sem rakið er hér að framan. Í 2. mgr. 11. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37/1993 kemur fram ákvæði um bann við mismunun þar sem talin eru upp sjónarmið sem ekki má líta til við mat á því hvaða umsækjandi geti talist hæfastur til að gegna starfanum. Í ákvæðinu segir: „Óheimilt er að mismuna aðilum við úrlausn mála á grundvelli sjónarmiða byggðum á kynferði þeirra, kynþætti, litarhætti, þjóðerni, trúarbrögðum, stjórnmalaskoðunum, þjóðfélagsstöðu, ætterni eða öðrum sambærilegum ástæðum.“

Markmið laga nr. 10/2008 er m.a. að koma á og viðhalda jafnrétti og jöfnum tækifærum kvenna og karla og jafna stöðu kynjanna á öllum sviðum samfélagsins. Allir einstaklingar skulu eiga jafna möguleika á að njóta eigin atorku og þroska hæfileika sína óháð kyni, sbr. 1. gr. þeirra. Samkvæmt 1. mgr. 20. gr. laganna skal

starf, sem laust er til umsóknar, standa opið jafnt konum sem körlum og í 1. mgr. 24. gr. þeirra er kveðið svo á um að hvers kyns mismunun á grundvelli kyns, hvort heldur bein eða óbein, sé óheimil. Samkvæmt 2. tölul. 2. gr. laganna telst það óbein mismunun þegar hlutlaust skilyrði, viðmið eða ráðstöfun kemur hlutfallslega verr við annað kynið nema slíkt sé viðeigandi, nauðsynlegt eða réttlætanlegt vegna hlutlægra þátta óháð kyni. Þá ber þess að gæta að Hæstiréttur hefur talið að lög um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla yrðu þýðingarlítil, nema meginreglur þeirra við að stemma stigu við mismunun séu skýrðar svo að konu skuli veita starf ef hún er að minnsta kosti jafnt að því komin, að því er varðar menntun og annað sem máli skiptir, og karl sem við hana keppir, ef á starfssviðinu eru fáar konur, sbr. dóma réttarins H 1993, 2230, H 1996, 3760, H 1998, 3599 og H 2006, 4891. Á þetta sjónarmið kann almennt að reyna að álitni nefndarinnar við ákvörðun ráðherra um veitingu dómaraembættis hafi dómnefnd metið tvo eða fleiri umsækjendur jafnhæfa til að gegna því. Að þessu sinni reynir aftur á móti ekki á þetta sjónarmið af ástæðu sem fyrir var nefnd.

Loks skal þess getið að í almennum athugasemdum við frumvarp það, er varð að lögum nr. 45/2010 um breyting á lögum nr. 15/1998, með síðari breytingum (skipan dómara), er minnt á að í tilmælum ráðherranefndar Evrópuráðsins nr. R(94)12 frá 13. október 1994 um sjálfstæði, skilvirkni og hlutverk dómenda (On the Independence, Efficiency and Role of Judges) kemur fram að allar ákvarðanir um skipun og starfsframa dómara eigi að vera byggðar á hlutlægum sjónarmiðum og byggjast á verðleikum, með hliðsjón af hæfi, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi. Upphafsaðkvæði 1. mgr. 4. gr. reglna nr. 620/2010 eru byggð á þessum tilmælum.

3. Um málsmeðferð dómnefndar

Hinn 10. október 2013 ritaði dómnefnd umsækjandanum tölvubréf og óskaði eftir því að hann gerði strax athugasemdir við sérstakt hæfi dómnefndarmanna teldi hann einhverjar vanhæfisástæður fyrir hendi. Ekki komu þá fram athugasemdir við sérstakt hæfi þeirra nefndarmanna sem fara með mál þetta.

Nefndarmönnum er heldur ekki kunnugt um að neinar ástæður séu fyrir hendi sem valda vanhæfi þeirra í máli þessu.

Dómnefnd átti viðtal við umsækjanda þann 17. október 2013.

Í athugasemdum við 2. gr. frumvarps þess, er varð að 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998, segir m.a. að dómnefndinni sé einnig rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í störfum sínum og vinnusamur, hvort hann hafi til að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Samkvæmt 5. gr. reglna nr. 620/2010 getur dómnefnd aflað vitneskju um starfsferil umsækjanda hjá fyrri vinnuveitendum hans og öðrum, sem hafa átt samskipti við umsækjanda vegna starfa hans. Fyrir liggja umsagnir vegna fyrri umsóknar umsækjandans sem lagðar verða til grundvallar og gerði umsækjandinn ekki athugasemdir við það fyrirkomulag.

Eins og áður segir fór innanríkisráðuneytið þess á leit við dómnefnd með bréfi dags. 3. október 2013 að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjandans. Barst formanni bréfið þann 7. október 2013. Sex vikna afgreiðslufrestur nefndarinnar skv. 9. gr. reglna nr. 620/2010, sbr. 8. gr. stjórnsýslulaga, reiknast því frá 8. október til 19. nóvember 2013.

Þess skal getið að umsækjandinn hefur áður verið metinn af dómnefnd sem nú starfar skv. 4. gr. a laga nr. 15/1998, sbr. álit dags. 20. febrúar 2012 og 21. janúar 2013.

Samkvæmt 7. gr. reglna nr. 620/2010 var umsækjandanum send drög að umsögn dómnefndar með tölvubréfi dags. 24. október 2013, þar sem honum var gefinn kostur á að gera athugasemdir við þau til 31. þess mánaðar, kl. 16.00. Umsækjandinn lýsti því yfir að hann gerði engar athugasemdir.

4. Almennar upplýsingar um umsækjanda

Hér á eftir verður næst veitt stutt ágríp um menntun og reynslu umsækjandans, en 5. kafli hefur að geyma mat dómnefndar á umsækjandanum og viðmið á grundvelli þeirra meginsjónarmiða sem reifuð voru í 2. kafla. Upplýsingarnar í þessum köflum eru fyrst og fremst byggðar á umsókn umsækjandans. Ekki er greint frá öllu því, sem hann hefur talið þar upp, heldur getið helstu starfa og viðfangsefna, er hann hefur fengist við, auk þess sem leitast hefur verið við að gæta samræmis þeirra á milli þegar gerð er grein fyrir þessum atriðum.

Bogi Hjálmtýsson er fæddur 17. febrúar 1963 og er því 50 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá lagadeild Háskóla Íslands árið 1990 og öðlaðist réttindi sem héraðsdómslögmaður 1996. Hann lauk meistaranámi í opinberri stjórnarsýslu við stjórn málafræðideild Háskóla Íslands 2010 og diplómanámi í opinberri stjórnarsýslu við sama skóla 2008. Að loknu embættisprófi starfaði umsækjandinn 1990–1992 sem fulltrúi bæjarfógetans í Hafnarfirði og sýslumannsins í Kjósarsýslu. Frá árinu 1992 hefur hann verið fulltrúi sýslumannsins í Hafnarfirði og sinnt þar öllum lögfræðilegum málaflokkum um lengri eða skemmri tíma, þ.á m. annast alla lögfræðilega innheimtu hjá embættinu. Frá 1992 hefur hann verið staðgengill sýslumanns. Þá hefur hann nokkrum sinnum verið settur sýslumaður í Keflavík og á Hvolsvelli í einstökum málum. Umsækjandinn hefur haldið fyrirlestur um innheimtumál í tengslum við kennslu hjá Lögmannafélagi Íslands. Þá kom hann að samningu þess frumvarps er varð að lögum nr. 43/2003 um björgunarsveitir og björgunarsveitarmenn. Einnig hefur hann starfað í vinnuhópum á vegum fjármála- og dómsmálaráðuneyta er fjölluðu um nauðungarsölu og afskriftir á gjöldum ríkissjóðs. Þá situr hann í áfrýjunarnefnd Körfuknattleikssambands Íslands og hefur átt þátt í að kveða upp dóma í málefnum þess.

5. Mat á umsækjandanum

5.1. Menntun og framhaldsmenntun

Umsækjandinn hefur lokið embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands og eftir það einnig meistaraprófi í opinberri stjórnarsýslu frá stjórn málafræðideild sama háskóla. Hann hefur þannig öðlast meistaragráðu á sviði að nokkru skyldu lögfræði.

5.2. Reynsla af dómstörfum

Hann var fulltrúi bæjarfógetans í Hafnarfirði og sýslumannsins í Kjósarsýslu 1990-1992 þar sem hann vann m.a. að dómstörfum.

5.3. Reynsla af lögmannsstörfum

Umsækjandinn hefur ekki starfað sem lögmaður, en hefur öðlast langa reynslu af meðferð og flutningi bæði einkamála og sakamála sem fulltrúi sýslumannsins í

Hafnarfirði um árabíl. Hvað einkamál varðar er um að ræða innheimtumál og ágreiningsmál sem lúta að aðför, uppboðum og gjaldþrotum, en á sviði sakamála hefur hann auk munnlegs flutnings þeirra gefið út ákærur, gert kröfur um gæsluvarðhald og fleira.

5.4. Reynsla af stjórnarsýslustörfum

Helstu stjórnarsýslustörf sem umsækjandinn hefur haft með höndum eru þau að frá 1992 hefur hann sem fulltrúi sýslumannsins í Hafnarfirði starfað í öllum lögfræðilegum málaflokkum embættisins um lengri eða skemmri tíma, þar á meðal annast alla lögfræðilega innheimtu fyrir það. Þá hefur hann á sama tímabili verið staðgengill sýslumanns auk þess að hafa í nokkur skipti verið settur sýslumaður í Keflavík og á Hvolsvelli í einstökum málum. Hann hefur einnig starfað í vinnuhópum á vegum fjármála- og dómsmálaráðuneyta sem fjölluðu um nauðungarsölu og afskrift á gjöldum til ríkissjóðs.

5.5. Reynsla af fræðistörfum o.fl.

5.5.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf

Umsækjandinn hefur ekki fengist við kennslu í lögfræði á háskólastigi.

5.5.2. Útgefnar greinar og bækur, ritstjórn o.fl.

Hann hefur ekki komið að útgáfu fræðirita eða birt fræðigreinar um lögfræðileg málefni.

5.6. Reynsla af stjórnun

Um rúmlega tveggja áratuga skeið hefur umsækjandinn verið staðgengill sýslumannsins í Hafnarfirði auk þess sem hann stýrði lögfræðilegri innheimtu hjá embættinu í fjögur ár. Þá hefur hann í nokkur skipti verið settur sýslumaður annars staðar.

5.7. Reynsla af öðrum störfum sem nýttast dómaraefni o.fl.

Umsækjandinn hefur komið að því að semja drög að lagafrumvarpi eins og nánar greinir í 4. kafla að framan. Eins og þar segir hefur hann einnig sinnt öðrum störfum, en ekki verður talið að þau nýttist beint í störfum dómara.

5.8. Almenn starfshæfni og andlegt atgervi

Í 3. tölulið 4. gr. reglna nr. 620/2010 segir að við mat á almennri starfshæfni skuli litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Þá kemur fram að umsækjandi skuli hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti. Ennfremur er tekið fram í 5. tölulið 4. gr. reglnanna að umsækjandi þurfi að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð sé krafa um að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.

Í auglýsingu um hið lausa dómaraembætti var óskað eftir því að umsækjendur tilnefndu tvo meðmælendur. Í 5. gr. reglna nr. 620/2010 kemur fram að dómnefnd geti aflað vitneskju um starfsferil umsækjanda hjá fyrri vinnuveitendum hans og öðrum sem átt hafi samskipti við umsækjanda vegna starfa hans.

Dómnefndinni höfðu áður borist umsagnir þeirra er umsækjandinn hafði tilnefnt sem meðmælendur en þeir eru: Guðgeir Eyjólfsson sýslumaður í Kópavogi og Guðmundur Sophusson sýslumaður í Reykjavík.

Dómnefndin hefur haft umsagnir þessara meðmælenda, sem báðar eru jákvæðar í garð umsækjandans, til hliðsjónar við mat sitt. Af umsögnunum verður ráðið að hann uppfylli þær lágmarkskröfur sem gera verður samkvæmt 3. tölulið 4. gr. reglna nr. 620/2010. Einnig kom þar fram að reglusemi umsækjanda væri ekki ábótavant.

5.9. Sérstök starfshæfni

Í 4. tölulið 4. gr. reglna nr. 620/2010 segir að mikilvægt sé að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum

af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi. Miðað við þessar forsendur og með vísan til alls þess sem að framan greinir telur dómnefnd að umsækjandinn fullnægi þeim lágmarksskilyrðum sem gera verður til héraðsdómara í þessum efnunum.

6. Niðurstaða dómnefndar

Hér að framan hefur verið fjallað sérstaklega um þau sjónarmið sem dómnefnd ber að líta til við störf sín skv. 4. gr. reglna nr. 620/2010. Þessi sjónarmið hljóta eðli máls samkvæmt að hafa ólíkt vægi innbyrðis, en ekkert eitt þeirra ræður niðurstöðu. Þótt almennt verði að telja umsækjanda til tekna fjölbreytta starfsreynslu er meginmarkmiðið með störfum dómnefndar að finna hverjir umsækjenda séu hæfastir til að gegna embætti héraðsdómara. Við mat á því að hve miklu leyti starfsreynsla umsækjenda nýtist í störfum héraðsdómara skiptir mestu máli að þeir búi yfir staðgóðri reynslu af dómstörfum, lögmannsstörfum og þeim stjórnsýslustörfum sem lúta að úrlausn ágreiningsmála. Einnig hvort þau verkefni, sem umsækjendur hafa fengist við, séu fjölbreytileg, svo sem hvort þeir hafi reynslu af því að beita réttarreglum á ólíkum sviðum lögfræði. Þá vegur reynslan af fyrstu starfsárunum í hverju starfi að öðru jöfnu tiltölulega þyngst í þessu sambandi, þannig að síður er ástæða til að gera upp á milli umsækjenda með langa sambærilega starfsreynslu að baki þótt einn þeirra hafi gegnt starfi nokkru lengur en annar.

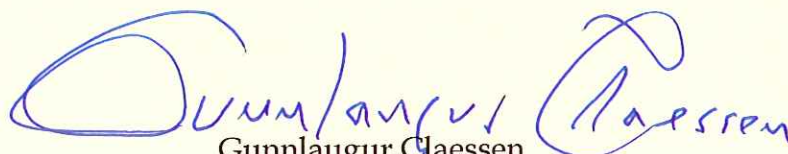
Niðurstaða dómnefndar er byggð á heildstæðu mati á verðleikum umsækjanda og skiptir þar mestu máli að hann hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun, þekkingu og færni. Farsæl starfsreynsla og fjölbreytileiki viðfangsefna getur gefið mikilsverðar vísbendingar í því efni, en þar koma þó önnur atriði einnig til álita, ekki síst reynsla af lögfræðilegri greiningu. Dómnefnd hefur gætt þess í mati sínu á hæfni umsækjandans, rétt eins og í fyrri álitum, að fara ekki út í alltof nákvæmt mat vegna þess að afar erfitt er að halda samræmi þegar svo er að verki staðið þar sem matsgrundvöllurinn er bæði fjölþættur og margbrotinn.

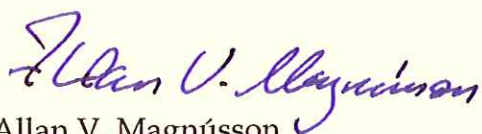
Mat dómnefndar er byggt á öllum þeim þáttum sem raktir hafa verið hér að framan í köflum 5.1.–5.9. Það er niðurstaða nefndarinnar að umsækjandinn fullnægi þeim kröfum sem gera verður til héraðsdómara.

Ályktarorð:


Með vísan til 2. mgr. 4. gr. a, sbr. 2. mgr. 12. gr. laga nr. 15/1998 um dómstóla, er það niðurstaða dómnefndar að Bogi Hjálmtýsson sé hæfur til að hljóta skipun í embætti héraðsdómara, sem auglýst var laust til umsóknar í Lögbirtingablaði 12. september 2013. Sá dómari mun ekki eiga fast sæti við tiltekinn dómstól, en dómstólaráð hefur ákveðið að starfsstöð hans verði við Héraðsdóm Reykjaness, sbr. 15. gr. laga nr. 15/1998.

Reykjavík, 29. október 2013.


Gunnlaugur Claessen


Allan V. Magnússon


Guðrún Agnarsdóttir


Óskar Sigurðsson


Stefán Már Stefánsson

